

Salvátor

64

Duben 2022

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Čím se liší mše, kterou slavíme na Zelený čtvrtek od těch, které slavíme jindy? První věc, které si při příchodu do kostela můžeme všimnout, je zhasnuté věčné světlo. Znamená to, že svatostánek je prázdný, protože si právě v tento den připomínáme ustanovení eucharistie, ke kterému došlo při Ježíšově poslední večeři.

Dále bych rád upozornil ještě na jinou rubriku, která je v mešním formuláři na památku Večeře Páně: „V homilii se má připomenout ustanovení svátosti oltářní a kněžství, jakož i přikázání Páně o bratrské lásce.“ Upřesnění, čemu se má v promluvě věnovat pozornost, se v liturgických knihách uvádí jen výjimečně. Pokud jde o velikonoční svátky, je to pouze ke mši na Zelený čtvrtek. Připadá mi výmluvné, že tajemství eucharistie je potřeba vidět jak v souvislosti

s kněžstvím, tak s přikázáním o vzájemné lásce.

Evangelium, které se hlásá na Zelený čtvrtek, vypráví o tom, jak Ježíš umýval nohy svým učedníkům. Tato událost nám ukazuje Ježíšovu lásku. Evangelista totiž poznamenává, že Ježíš miloval

své učedníky a že jim projevil lásku až do krajnosti. Mytí nohou, které se koná v tento den, nás vtahuje do zkušenosti lásky, ke které nás Pán vybízí.

Ještě se na chvíli zastavme u přinášení darů. Postní doba, která začíná na Popeleční středu, končí před večerní mší na Zelený čtvrtek. Při každé mši je možné kromě chleba a vína přinášet dary pro chudé, ale při této mši je můžeme vnímat jako ovoce pokání, o které jsme usilovali v postní době. Mešní formulář uvádí dokonce i zpěv, který má přinášení darů doprovázet. Jeho antifona zní: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh. Je to Kristova láska, která nás sjednocuje a která nás uschopňuje k vzájemné lásce.

Kež v nadcházejících svátcích nás Pán nově uvede do svého velikonočního tajemství a posílí naši víru, naději i lásku.

otec Jan

Setkání nad biblí

Večer ve středu 16. 3. 2022 proběhlo ve farním sále poměrně neobvyklé Setkání nad biblí pod vedením ředitele Českého katolického

díla P. doc. Petra Chalupy. Očekávání bylo velké, takže zájemcům ani nestačily připravené židle.

Po úvodním seznámení obdrželi všichni přítomní text úryvku Markova evangelia 10,45-52 se známým příběhem setkání Ježíše se slepým žebřákem u brány Jericha. Uvedený text byl pak podroben našim úvahám a zamýšlením podle různě pokládaných otázek P. Chalupy. Ač se mohlo zdát, že tento krátký text je každému zúčastněnému dobře znám, nebylo tomu zcela tak a záhy jsme se mohli dozvědět další a další objevované významy a myšlenky, jak přicházely ve vyjádřeních mnoha přítomných.

Po té paní Marie Klašková, organizátorka tvorby a využití biblických postavíček, na velké mapě Izraele demonstrovala místa, která souvisela s Ježíšovým působením.

Další část biblické hodiny byla poněkud hravější, ale neméně významná. Do našeho večera vstoupily vyrobené biblické postavíčky. Paní asistentka připravila na podlaze scénu připomínající uvedenou událost: bránu Jericha, do které vstupovala postava Ježíše, a za bra-

nou u cesty ležící postavu slepce. Poté jsme do této připravené situace mohli vstoupit i my jako aktéři a vybrat si z nabídky postavíček jakoukoliv, která patřila do příběhu a nějakým způsobem rezonovala s naším pocitem: postavu Petra, Marie, Jidáše a dalších. Mně samotnému nejvíce imponovala postava dítěte. Vybrané postavíčky každý umístil dle své představy do scény a krátce okomentoval nebo odůvodnil svůj počín. Bylo to velmi zvláštní, jak tímto, jistě i psychologickým momentem, lze celou situaci vnímat intenzivněji a jakoby z jiného úhlu pohledu. Všechny vyjádřené komentáře byly velmi zajímavé. Mně se líbilo, že i takové závažné téma, jako je četba a studium bible, může probíhat

radostnou a odlehčenou formou, a přitom neubírat nic duchovní strážce.

Chtěl bych tímto také poděkovat iniciátorům a realizátorům této přívětivé akce a připomenout ostatním farníkům plánovanou výrobu biblických postavíček ve dnech 27. a 28. května tohoto roku. Ta bude také spojená s podobným vyjádřením některého biblického příběhu. Na to se docela těším.

Viliam Kopecký

24 hodin pro Pána

MODLITBY ZA MÍR VE SVĚTĚ A K ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNĚMU SRDCI P. MARIE

Papež František: „Odpusť nám válku, Pane... Zastav Kainovu ruku!“

Při generální audienci ve středu 16. 3. papež František prosil jménem lidstva Boha, aby odpustil válečný zločin na Ukrajině. Na závěr vyzval všechny přítomné, aby se v duchu připojili k modlitbě, kterou připravil neapolský arcibiskup.

Naše farní společenství neváhalo ani chvíli a 24 hodin pro Pána jsme přijali jako výzvu k naléhavé modlitbě.

Boží láska se týká každého člověka. Vždyť Bůh miluje to, co stvořil, a Ježíš zemřel za všechny, i za ty nejhorší jedince.

Ve víře doprovázíme modlitbami všechny, jakkoliv trpící. Nikdo se ale nemusí modlit za všechno a za všechny.

Proto jsme prosili Boha o slitování a odpuštění i pro ty, kdo byli svedeni ke zlu.

Páteční mši svatou na syátek Zvěstování Páně celebroidl P. Jiří Šlégr, bratr našeho pana vikáře otce Jana.

Otec Jiří nás chtěl potěšit tím, že už brzy budou zase Vánoce. Archanděl Gabriel zvěstuje Panně Marii a ona počne a porodí syna. Velice pěkně nám při kázání P. Jiří připomněl anděly, kteří i nám všem pomáhají, vstupují nám do cesty jako naši bližní a přeci Boží poslové, nenápadně, ale s velikou silou a láskou.

Otec Jiří byl oblečený do zcela netradičního ornátu, který si přivezl ze svých misijních cest do Afriky. Poznamenal s vtipem, že nám s ním chtěl přinést trochu tepla do našeho studeného kostela. Přinesl teplo, radost a barvy, vše se podařilo.

V závěru bohoslužby jsme se připojili k zásvětné modlitbě za Rusko a Ukrajinu a vyslechli prosbu Svatého otce za ukončení války.

Plni hlubokých dojmů, pokorní a bolaví složitou světovou situací jsme společně s oběma bratry, otcem Jiřím a otcem Janem, výbornými zpěváky, vyzpívali v krásné mariánské písni své prosby k Panně Marii.

Anna Hajdová

Setkávání s dospělými

Rád bych pozval všechny, kteří si chtějí povídat o víře, protože hledají svou cestu k Bohu a uvažují o přípravě na křest nebo svatě přijímání. První setkání bude na faře v neděli 24. 4. 2022 v 16.00 ho-

din. Budu rád, když o této možnosti dáte vědět případným zájemcům. Pokud by někomu nevyhovoval tento termín, ať kontaktuje farní kancelář.

otec Jan Šlégr

Postní duchovní obnova

Po vynucené přestávce jsem se těšil na postní duchovní obnovu, tentokrát s P. Jiřím Šlégrem, bratrem našeho otce Jana.

Promluva při páteční mši svatě na slavnost Zvěstování Páně mě vedla k zamyšlení nad působením a úkoly andělů – poslů v Bibli a dnes.

Ze sobotní promluvy při mši svatě s úryvkem z evangelia sv. Jana o samaršské ženě mě oslovilo, kde a v čem mám hledat studnu s pramenem vody tryskající do života věčného.

Ze dvou následujících dopoledních přednášek v teple farního sálu na úryvek z knihy Genesis o záchraně Lota a zkáze Sodomy a Gomory jsem si odnesl, že každý jsme poslaný, a dostal jsem poučení: Musíš dobře rozmyslet, koho a co si pouštět „dveřmi“ k sobě, a musíš se opřít o dvě hole, které pomáhají ustát

atak zla: 1. důvěřuj Bohu a 2. konej dobro.

Uvědomil jsem si zajímavou odlišnost hodnotových priorit tehdejší společnosti. Povzbuzující bylo ujištění, že Boží poslové své dobré poslání splní i přes naši neochotu spolupracovat a jsou připraveni vyhovět našim námitkám, vede-li cesta stejně rychle k určenému cíli. Do paměti jsem vložil také informaci, že poslové čekali do poslední možné chvíle se zničením měst.

A do běžného života si odnáším rady P. Jiřího ze závěru přednášky: neohlížet se zpět, nevyčítat, co se stalo, nepřesycovat se špatnými zprávami, dezinformacemi, setrvávat v radosti a konat dobro.

Na účastnících bylo vidět, že jim společenství velmi chybělo.

M. Svozil

Bohu díky za čas obnovy

Bohatství v pústu.

V pátek a v sobotu před čtvrtou postní nedělí jsme dostali příležitost zakusit bohatě navštívenou postní duchovní obnovu s P. Ing. Mgr. Jiřím Šlégrem, bratrem našeho chrudimského pana faráře otce Jana. Byla to především právě bohatá životní zkušenost, kterou nyní Jiří krkonošský páter vtělil do celého svého chrudimského vystoupení. Důstojně a oslavně probíhala také sobotní ranní

bohoslužba. Po ní dosáhla duchovní obnova svého myšlenkového vyvrcholení.

Přestože přednáškový sál chrudimské fary už praskal ve švech, kupodivu jsme se do něj zase všichni vešli. Kdo zpívá, dvakrát se modlí, komentoval otec Jiří společně zpívanou písničku o Jitence Marii. A vzápětí ze základu kapitoly 19 knihy Genesis následoval vodopád ze studny zkušeností a hluboce prožívané

pokračování ze str. 4

moudrosti. Poctivá studia, biblické odkazy i rabínská tradice prýštily skrze autoritu, osobní charisma, vtip a lidskost provázejícího.

„No, byl to docela nový přístup, zajímavé výklady Pisma,“ řekl mi na konci sobotního dopoledne jeden z přítomných znalců bible. Nejvíce mne zaujaly návaznosti a propojení Slova do našeho života; moderním jazykem řečeno vliv na naši „psychohygienu“. Vyberu námátkou několik mnou volně parafrázovaných myšlenek a nápadů:

Bože, Ty víš, jak mě ten člověk štel!
Ale žehnej mu víc než mně.

Človče, otevři dveře. Ty dveře k druhému člověku. Dveře k člověku na ulici. Dveře do nové situace. Dveře do neznáma. Buď toho schopen. Ale buď také schopen rozeznat rozdíly a rozhodnout se: Zavři dveře.

Co děláš v noci? Myslíš na nebezpečí? Děsíš se hrůznými představami? Posloucháš strašlivé zprávy ze světa? Tak tohle radši nečekej. Zapal si večer svíčku, čti hezké věci, pomodli se. Žalmy nás učí: „Hospodin je milosrdný a milostivý.“

Svatý Filip měl smysl pro humor. Radost Hospodina je naše síla. Nenechte si ukrást radost!

Zlo, které někomu přejete, negativně ovlivní především vás samotné.

Sváma lidskýma rukama můžeme na lidi v okolí šířit pokoj. Manželé jsou dva, aby se v nebezpečí chytli za ruce a řekli si: A jdem!

Kdo nežije s Bohem, toho Boží jas oslepuje, věřícím svítí na cestu.

To důležité berme smrtelně vážně!

Lot utíká ze Sodomy jako Ukrajinci z Ukrajiny: Sbalte se a za dvacet minut jedeme. Utečme i my rychle od svých neřestí. Bůh má pro nás vždycky varianty a můžeme si s ním o nich popovídat.

Najděme si k tomu místočko, kde jsme

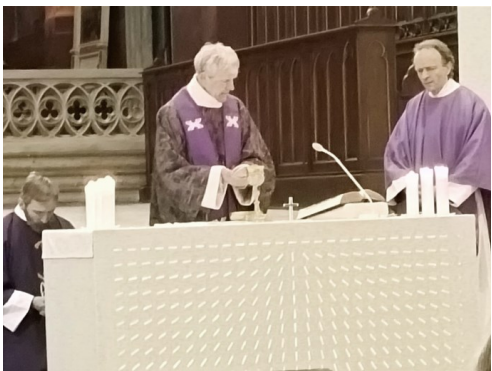
napojeni na Boha

Pýcha peklem dýchá.

Lékem na sebelítost je „vitamin V“, totiž – vděčnost. Poděkujme svým blízkým za každíčku maličkost, kterou pro nás udělali – za nákup, za jídlo, za odvoz...

Slovo chválit znamená v hebrejštině také – zářit. Chvalme se víc navzájem.

Lot se před zkázou zachránil díky své pohostinnosti.

Kdo se ohlíží zpátky, nehodí se pro Boží království. Dívejme se víc před sebe. Auto má velké přední sklo a malá zrcátka. Ať stále nevidíme jen své staré šrámy. Ani Lot zkázu Sodomy vůbec neviděl, jen Abrahám. Nedívejte se na neštěstí, nevydržíte to. Širme raději dobré zprávy, jako je evangelium.

Přiznám se k osobnímu zážitku z obnovy. V jednu chvíli jsem si najednou nově uvědomil Kristova slova: „Mé království není z tohoto světa.“ (Jan 18:36) Převrtnost a hloubka toho nového dojmu mě překvapila a jeho síla ve mně dosud přetrvává. Ale ještě nevím, zda vůbec, případně jak s ním budu schopen naložit...

Co dodat závěrem? Nabídku jsme dostali. Co s ní uděláme, už je zase jen na nás samotných s podporou Otce i Syna i Duha svatého.

Petr Miklas

Rozhovor s Ludmilou a Václavem Jirešovými

Milí Jirešovi, všichni Vás pravidelně potkáváme v kostele, s mnoha z nás jste se setkali při duchovních, pracovních i společenských akcích farnosti, většina z nás zná také vaši šikovnou dceru Katku Holou, která často doprovází bohoslužbu hrou na varhany... A dnes by nás všechny potěšilo, kdybyste nám řekli o sobě a Vaší krásné rodině něco víc. Protože jsme farní společenství, budeme mluvit hlavně o víře a životě s ní spojeném.

1. Byla Vaše cesta k víře přímá nebo se klikatila?

L: Já pocházím od Hlinska z Čertoviny z věřící, spíše tradiční rodiny. Chodili jsme do kostela hlavně u babičky v Krouně. Základy náboženského vzdělání jsem dostala v hodinách náboženství a na druhém stupni základní školy jsem bohoslužby v Hlinsku navštěvovala s kamarádkou z vesnice. Už tehdy mě ovlivnila kázání hlineckého pana děkana Markla. Na střední škole jsem vstoupila do scholy, kterou vedl pan farář Bríza, mimochodem autor jednoho z používaných ordinárií. Zbavený státního souhlasu tajně dojížděl do Hlinska z Křížové, dnes podle původního názvu opět z Krucemburku. My jsme potom doprovázeli bohoslužby zpěvem. Moje víra se rozvíjela vlastně postupně, jako když zasejete semínko. V devatenácti letech jsem se seznámila s budoucím manželem.

V: O křesťanství jsem téměř nic nevěděl, o náboženství jsem slyšel jen ve škole v hodinách (socialistického) dějepisu. Změna nastala až v době, kdy jsem se seznámil s Ludmilou. Viděli jsme se o víkendech a chodili jsme všude spolu, tedy i na nedělní bohoslužby a v Hlinsku do scholy. Před svatbou jsem se rozhodl pro křest a absolvoval

jsem i delší přípravu. A to byl pro mě vlastně začátek cesty, na které měl pro mě veliký význam vliv několika kněží. Objevil jsem úplně nový svět! Dalším pro mě velmi důležitým stupněm bylo uvedení do četby Písma svatého. Poznal jsem určité části v Písmu, které mě velice oslovily. Křesťanské hodnoty pokládám za základ pro dobrý život jednotlivců i společnosti. Ale domnívám se, že tyto hodnoty je třeba zažít na vlastní kůži, v manželství, v užším i širším společenství, v církvi i v běžném životě.

2. Máte čtyři dnes už dospělé děti. Jak jste předávali víru jim?

L.: Vstoupili jsme do společenství rodin ještě v Pardubicích, ale vraceli jsme se tam pravidelně, i když jsme se přestěhovali v roce 1984 do Chrudimi. V té době jsme už měli dvě dcery, dvouletou Martinu a tříletou Petru. S přáteli jsme diskutovali otázky víry, výchovu dětí a tyto debaty nás opravdu formovaly. V roce 1987 se nám narodila dcera Kateřina a o šest let později v roce 1993 syn Václav. Z našeho společenství jsme mnoho čerpali pro výchovu dětí, četli jsme s nimi obrázkovou bibli, děti to měly moc rády. Ani ne dvouletá Martina uměla Otčenáš nazpaměť, s tátou se

ho modlila v autě, když jezdili připravovat chrudimský byt k nastěhování. I s ostatními dětmi jsme se modlili a víru posilovali při výletech s pardubickým společenstvím rodin, kde už děti měly svoje kamarády. Když povyrostly, začaly jezdit na farní nebo na schönstattské tábory a salesiánské chaloupky, hlavně Martina a potom Venda. Ostatní vykonal Bůh. Ne vše se povedlo, ale víme, že to je práce do konce života: modlit se za děti.

V.: Kdykoliv jsme jeli autem, tak jsme zpívali křesťanské písně ze zpěvníku Cantate, Hosana, Magnificat, ... V Pardubicích byly dětské mše u sv. Jana, kam jsme jezdili ještě i z Chrudimi. To bylo za socialismu velmi vzácné. Tam byl doslova hukot od spousty dětí.

3. Co Vám víra dává?

L.: Snažím se v ní hledat moudrost, oporu v těžkých životních situacích, radost Božího dítěte a také odpuštění ve svátosti smíření, což je pro mě velmi důležité.

V.: Kladný pohled na svět a že všechno má svůj smysl. Například milovat bližního a nenávidět hřích. Toto může znít pro někoho jako fráze, ale je třeba si to často uvědomovat a snažit se o to.

4. Jak žijete svou víru teď?

L.: Víra nás provází každodenním životem, každý den se snažím hledat Boží vůli a vedení. Učím se v každém člověku vidět Krista. Záleží mi na dobrých vztazích v rodině, ve farnosti, ve společnosti, snažím se je budovat. Za všechny vnuky a vnučky se modlím, aby věděli, kam patří a kam jdou.

V.: Už od počátku manželství jsme jezdili na exercicie pro rodiny a z těchto pobytů čerpáme dodnes. Dnes už procházíme klidnější fází života, vypomáháme s vnučaty a žijeme vírou každý den. Když přicházejí obtíže, řešíme je

na základě víry, uvědomujeme si, že i těžší věci mají svůj význam. A hlavně se modlíme každý den za děti, rodinu, za farnost, za kněze, Ukrajinu, za trpící, ...

5. Jak se cítíte ve farním společenství? Co Vám dává a čím Vy osobně do něj přispíváte?

L.: Velmi oceňuji pravidelné duchovní obnovy – jak adventní, tak postní. Je to pro mě takové dobití baterek i příležitost k setkání s farníky. Potom také farní den, kdy je radost umocněna i společnou přípravou a prací třeba v kuchyni, kde k sobě navzájem nacházíme nejbližší cestu. Abych byla upřímná, já osobně jsem spíš introvert, a tak se takové akce pro mě stávají úkolem, abych vyšla vstříc ostatním. A čím přispívám? Nechci na to upozorňovat, raději to dělám ve skrytosti, ale spolu s dalšími se starám o úklid fary.

Jsem členka chrámového sboru. Nevidím v tom úkol, ale jeden ze způsobů, jak chválit Boha. To mě naplňuje radostí. Jako čerstvý důchodce rozdělují svůj čas mezi péči o maminku a pomoc s vnučaty.

V.: Zvláště po něžné revoluci naše zdejší farnost ožila. A ještě víc za otce Jiřího, který otevřel faru nám – farníkům. Společně jsme budovali farní sál, čistil se dvůr, uklízela se půda, sklep... Teď mě však už omezují zdravotní problémy. I já musím zdůraznit, jak byly a jsou pro nás cenné duchovní obnovy jak díky náplni, tak kvůli setkávání s farními přáteli.

Petrovi Soukalovi a Láďovi Šmídkovi vděčím za to, že jsem byl dvakrát na nezapomenutelných farních cyklovýletech podél řek v Rakousku. Láďa měl vše proježděné předem, Petr vykořispondoval zázemí a otec Jiří jako duchovní doprovod s námi slavil denně mši svatou a nynější otec Petr Soukal kořenil cestu třeba skvělými humornými statistikami.

Rozhovor s Ludmilou a Václavem Jirešovými

pokračování ze str. 7

Byly to nezapomenutelné zážitky.

Ale krásné byly i jednodenní a dvoudenní farní výlety. Moc rád vzpomínám na pouť do Šaštína, do Poděbrad za otcem Vojtou Novotným a z poslední doby na výborně zorganizované putování do Třebechovic, na Chlum a do Neděliš-
te. A už teď se opět těšíme na červnový farní den....

Dcera Katka „podědila“ klíč od kostela sv. Kříže a už několik let se tam staráme o úklid, aby bylo místo připraveno, když se z něj vypravuje pohřeb.

Pro mě je důležité Písmo svaté, a proto chodím na Setkání nad bibli. Při kulatých výročích posedíme s přáteli z farnosti, se kterými jsme se dřív potkávali zcela pravidelně. Teď se ale již víc soustředíme na naši rozvětvenou rodinu.

6. Máte nějaké přání, po kterém toužíte, které by se mohlo v naší farnosti naplnit, které by mohlo život v ní obohatit?

V.: Ano, rádi bychom navštívili Svatou zemi. Před lety, když byla farní

pouť do Izraele, jsme měli děti na školách, neměli jsme takové finanční zázemí a dost odvahy, abychom se připojili. Teď toho lituji. Našli by se další zájemci z naší farnosti?

L.: A já za sebe jsem opravdu ráda, že „běží“ farní kavárna a že se péče o ni ujali Terezka a Pepík Vostrovští. Jsme jim vděční a obdivujeme je, že si vzali tuto starost na svá bedra, protože my jsme byli u jejího vzniku ve farní učebně ještě za pana arciděkana Smoly, kdy jsme donesli varnou konvici, hrníčky se umývaly ve dřezu v dnešní úklidové místnosti a podmínky byly opravdu spartánské. Ale radost ze společného posezení byla tou nejlepší odměnou.

Milá Liduško a Václave, děkuji Vám za celou naši farní rodinu, že jste se s námi podělili o své životní názory a postoje, že jste svou důvěrou v našeho Pána posílili i víru nás ostatních. Ze srdce Vám přejeme, abyste žili dál v pokoji v milosti Boha Otce a pod ochranou Panny Marie. Kěž se splní Vaše sny.

KM

Pouť za sv. Annou u Štěpánova

Pojďte s námi hravou stezkou za sv. Annou u Štěpánova 21. 5. 2022.

Sraz v 10 hod. v obci Skála u Vrbatova Kostelce.

S sebou: svačinu a vhodnou obuv

V kapli sv. Anny budeme slavit mši sv.

Kontakt : Josef Vostrovský,
tel.: 608 740 223, josef.vos@seznam.cz

Bohoslužby o Velikonocích

Čtvrtek	14. dubna	Zelený čtvrtek: Památka ustanovení Večeře Páně	
		18:00 Mše svatá s obřadem umývání nohou	kostel NPM
		Po mši možnost adorace v Getsemanské zahradě do 21 hodin	
Pátek	15. dubna	Velký pátek: Památka umučení Páně	
		8:00 Zpívané ranní chvály	kostel NPM
		12:00 Křížová cesta	kostel NPM
		15:00 Velkopáteční obřady	kostel NPM
		Po obřadech možnost modlitby u Božího hrobu do 18 hodin.	
Sobota	16. dubna	Bílá sobota: Den tiché modlitby a bdění u Božího hrobu	
		8:00 Zpívané ranní chvály	kostel NPM
		9:30 – 18:00 Adorace u Božího hrobu	kostel NPM
		Velikonoční vigilie: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
		20:00 Velikonoční vigilie, mše svatá	kostel NPM
		(s nedělní platností) <i>Po skončení obřadů jste zváni na agapé na faře.</i>	
Neděle	17. dubna	Neděle velikonoční: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
		8:30 Mše svatá	kostel NPM
		10:30 Mše svatá	kostel Vejvanovice
		18:00 Mše svatá	kostel sv. Kateřiny
		<i>Žehnání pokrmů při každé mši svaté.</i>	
Pondělí	18. dubna	Pondělí velikonoční	
		8:30 Mše svatá	kostel NPM

Pout' v markovickém kostele

V sobotu 30. dubna 2022 bude v kostele sv. Marka v Markovicích pout'. Její součástí bude koncert na varhany, které před delší dobou začal opravovat Petr Špáta a zbývající práce dokončil Jan Fajfr. V 17.00 se můžete těšit na varhanní koncert, v podání Jana Fajfra zazní díla:

Jan Zach: Preludium c moll

J. S. Bach: Arioso

J. Kř. Kuchař: Fantasie e moll

J. Pachelbel: Toccata e moll

J. Fajfr: Improvisace na velikonoční píseň

Po koncertě bude komentovaná prohlídka varhanního nástroje.

Poutní bohoslužba, při které bude hrát na varhany Petr Špáta, začne v 18.00. Koncert je benefiční na opravu varhan, na stejný účel bude i sbírka při poutní mši.

otec Jan Šlégr

Slavnost Nejsvětější Trojice v roce 2022

Pozvánka na pout' do Pouchobrad

V sobotu 11. června Léta Páně 2022 se ve starobylém kostelíku Nejsvětější Trojice v Pouchobradech (místní část obce Sobětuchy) uskuteční slavnostní poutní mše svatá. Poutní bohoslužba začne v 18 hodin a liturgii mše svaté doprovodí smíšený pěvecký sbor Salvátor z Chrudimi pod vedením Tomáše Židka. V kostelíku Nejsvětější Trojice, který v Pouchobradech neochvějně stojí bez mála již 700 let, jsou k vidění středověké fresky nebo kopie středověkého obrazu Panny Marie mezi svatou Barbarou a svatou Kateřinou. Za příznivého počasí bude jistě pěkně pěší nebo cykloputování rozkvetlou přírodou po jedné z mnoha polních cest, které poutníky do Sobětuch/Pouchobrad dovedou ze všech směrů. Srdečně všechny poutníky, poutnice i poutničata zveme a těšit se můžete i na dnes už tradiční perniková srdíčka „Z pouti“ s modlitbičkou.

Lucie Benedikta Petrusová

Synoda 2021–2023

Na podzim minulého roku vyhlásil papež František tříletý synodální proces. Tento proces, zkráceně synoda, nabízí příležitost zakusit, že jako jeden Boží lid putujeme na cestě do Božího království. Na této cestě se máme snažit rozpoznat, co v této chvíli chce od své církve Pán Ježíš, který k nám promlouvá skrze Ducha svatého. Jsme zváni zažívat jeho přítom-

nost a působení v našem konkrétním společenství, v nás samotných i v blízkých, k vzájemnému obohacení, abychom sobě naslouchali a vyjádřili vlastní zkušenost žité křesťanské víry.

K této synodě se připojilo také naše manželské společenství. Na začátku byly dobře zpracované metodické pokyny pro pracovní skupiny, modlitba za synodu a k Duchu svatému, která nás všechny čtyři setkání provázela a také navržená témata. Z 10 témat jsme vybrali některá, pro nás a naši životní situaci aktuální. Zamýšleli jsme se o životě naší farnosti, o nás a lidech, kteří ji tvoří. Jaké máme možnosti a co můžeme nabídnout nově přichozím. Jak můžeme dále rozvíjet již stávající aktivity ve farnosti, případně zda by bylo vhodné zavést nějaké další. Dále jsme se zabývali možnostmi pastorační práce dětí ve spojitosti s farním společenstvím. Nakonec jsme uvažovali

Za církev synodální

společenství | spoluúčast | poslání

o řídicím a rozhodovacím fungování ve farnosti, konkrétně jsme se zamýšleli nad fungováním pastorační rady.

Za naši synodální skupinu mohu říci, že jsme mohli sdílet myšlenky, o kterých jsme již někdy uvažovali, ale v běžných životních povinnostech nebyla příležitost je rozvinout. Vzájemným nasloucháním jsme je poté tříbili a promýšleli.

Na konci našeho synodního setkávání vzniknul zápis, který jsme postoupili dále k diecéznímu zpracování a také našemu panu faráři. Jsem přesvědčen o tom, že ukončením synodní skupiny pro nás synodální proces nekončí, ale na základě výstupů se dá pracovat na dobrém životě nás a naší farnosti. Pokud by měl někdo zájem se ještě o synodě dozvědět více, může si např. otevřít internetové stránky www.synoda.cz.

Josef Vostrovský

Cykloputování pro rodiny s dětmi (nejen)

Slunce hřeje víc a víc, jaro je zde, léto se blíží, a tak zveme všechny do pedálů velocipedu šlapající i na dětských sedátkách sedící dobrodruhy na již tradiční čtvrtý ročník výkonnostně nejnižšího farního cykloputování pro rodiny s dětmi i bez dětí – na Elberadweg 2022. Akce se letos uskuteční v termínu od 2. srpna do 5. srpna. V pondělí 1. 8. večer naložíme kola, stany, spacáky a ostatní materiál na doprovodné nákladní vozidlo. Brzo ráno 2. 8. si jen tak nalahko vyrazíme vlakem do míst, kde 28. září roku 935 poněkud nedobrovolně ukončil svou pozemskou pouť patron české země svatý Václav a o prázdninách roku 2021 zde nedobrovolně ukončila své cykloputování jedna blíže nejmenovaná skupina far-

níků. Navážeme na její zkušenosti a na kolech projedeme kus líbezného krajinou naší země okolo soutoku Labe a Vltavy.

vy, hory Říp, Terezína, idyllickou přírodou podél naší nejmohutnější řeky. Po třech nocích v kempu v pátek 5. 8. odevzdáme kola k naložení a společně se v pozdějších večerních hodinách vrátíme vlakem domů. V sobotu ráno pak bude možné si kola a batožinu vyzvednout. Duchovní doprovod bude zajištěn. Počet účastníků je limitován kapacitou doprovodného vozidla, a tak neváhejte a hlase se včas Petru Vtípilovi na email: petr.vtipil@gmail.com.

Za organizátory se na prázdninové zážitky s Vámi těší Vtípilovi a Novákovi.

Pout' k Sedmi radostem Panny Marie

občerstvit vodou ze studánky a obdivovat Lurdskou kapli. Poté se vydáme na cestu do Mariánského sadu s kapličkami a křížovou cestou.

Bude také možné navštívit Muzeum bratří Čapků, kde je výstava o jejich životě s rukopisy Karla Čapka a také olejomalby Josefa Čapka.

Je dost možné, že si při odjezdu vzpomeneme na povzdech malé Barunky Panklové: „Ach ... zde je tak krásně“.

V sobotu 14. května se vydáme na pout' k Panně Marii do Malých Svatoňovic. Toto mariánské poutní místo leží v severovýchodní oblasti Královéhradeckého kraje na úpatí Jestřebích hor. Malé Svatoňovice jsou také místem, kde se narodil český literát světového formátu Karel Čapek a kam ve svém dětství putovala se svou babičkou i spisovatelka Božena Němcová.

Pout' se uskuteční 14. 5. 2022, odjezd v 7:30 z autobusové zastávky u Sokola, návrat kolem 17. hodiny. Přihlášky s platbou 250 Kč od 1. 5. ve farní kanceláři.

Petra Pudilová

Zasvěcení kostela Sedmi radostem Panny Marie je v rámci České republiky i střední Evropy naprosto ojedinělé. Generace našich předků na tomto místě nacházely zdroj čisté radosti, odvahu vzdorovat životním těžkostem a pramen posilující naděje. Ve zdejším kostele, kde je na hlavním oltáři umístěná soška Svatoňovické Madony, budeme slavit mši svatou. Také my zde budeme moci načerpat radost do všeho, co prožíváme. Po mši se budeme moci

Noc kostelů

NOC KOSTELŮ

*Za dne ať Hospodin dává
svou milost, celou*

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

Srov. Ž 42,9

10.06.22

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

- 17:30 – 17:45 **Zahájení Noci kostelů vyzváněním na zvony**
- 18:00 – 18:45 **Mše svatá za obyvatele našeho města**
- 19:00 – 20:00 **Neslýchaná a nevidaná na obloze kometa**
Přednáška Tomáše Pavlíka.
- 20:00 – 21:00 **Žalmy – modlitba darovaná Bohem**
Co všechno mohu v modlitbě svěřit Bohu?
Jak to mám udělat?
O spojení života a modlitby v žalmech s P. Janem Šlégrem.
- 21:00 - 22:00 **Hudba ať zní**
Varhany chrudimského kostela s Tomášem Židkem.
- 19: 00 – 22:00 **Přimlouváme se za vás u Boha**
Možnost napsat vzkaz Bohu a zapálit svíci
jako prosbu za sebe, své blízké, za to, co máte na srdci.
Po celou dobu možnost rozhovoru s knězem.
- 22:00 **Ochraňuj nás, Pane, když bdíme,
a buď s námi, když spíme**
Večerní modlitba a požehnání městu Chrudim.

Pozdravení pokoje

Před několika lety jsme pozdravení pokoje vnímali jako samozřejmou součást každé mše. Rubrika v misále sice uvádí, že jáhen nebo kněz může k pozdravení pokoje vyzvat. Možná se nám stalo např. při pohřbu, kterého se účastnili většinou nevěřící lidé, že výzva k pozdravení pokoje nezazněla, protože by mnoho přítomných nevědělo, co má dělat.

Období pandemie nás ale dlouhodobě vedlo k tomu, že jsme od tohoto gesta upustili. Nyní se opět vrací do naší liturgie. Co pro nás tedy může znamenat? Modlitba, která předchází samotnému pozdravení pokoje, ukazuje na Krista, který je dárcem pokoje. Hovoří o tomto daru jak v řeči s učedníky na rozloučenou před Velikonocemi (srov. Jan 14,27), tak když k nim přichází navečer v den vzkříšení (srov. Jan 20,19).

Podle apoštola Pavla ten, kdo je pokřtěný, je ponořený do tajemství Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání. Být takto připodobněn Ježíšovi znamená dostat Ducha svatého. Tato výbava, kterou při křtu dostáváme do vínku, nás činí způsobilými k tomu, abychom si při pozdravení pokoje tento vzácný Boží dar předávali.

Od podávání rukou se v době pandemie upustilo nejen při liturgii. Přitom toto gesto znamená, že proti druhému nic nemám nebo dokonce že jsem se s ním usmířil. Podání ruky při pozdravení pokoje anebo i jiné gesto může být tedy projevem lásky k druhému člověku. Pak se stává součástí našeho daru, který pokládáme na oltář.

Kéž nás Zmrtvýchvstalý opět obdaruje svým pokojem, abychom se jím navzájem mohli štědrě obdarovávat.

otec Jan

Modlitba

Modlitba na Květnou neděli

Milosrdný Bože, dnešního dne tvůj Syn Ježíš Kristus vstoupil do Svatého města.

Lidé ho nadšeně vítali. Vstoupil jako král pokoje.

A přece tímto dnem začínají jeho pašije. V tomto městě, do něhož vjel na oslíku za všeobecného jásotu, musel o několik dní později projít cestou utrpení, která ho vedla davem senzacechtivých zevlounů až na kříž.

Dnes jsme mu provolávali slávu se zelenými ratolestmi v ruce:

„Hosana Davidovu Synu!“

Hned poté jsme naslouchali pašijovému příběhu. Ježíš se vydal utrpení.

Jako král prošel utrpením, jež mu lidé připravili.

Bože, daruj mi důvěru, že přes všechno utrpení, které mě potkává, mi nebude upřena má královská důstojnost.

Dej, ať jdu cestou utrpení spolu s tvým Synem.

Jen tak mě utrpení neovládně, ale po Ježíšově boku jím dokážu projít se vztyčenou hlavou a v důvěře, že i mě čeká vzkříšení.

Anselm Grün: Moje modlitební kniha

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 5. 6. 2022. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 65 vyjde 19. 6. 2022.

Salvátor č. 64, Duben 2022

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800